

รายงานการวิจัยที่เกี่ยวข้อง

ผู้ทำการวิจัยได้สำรวจการวิจัยอื่น ๆ ที่เกี่ยวข้องกับ การวิจัยหลักสูตรพลศึกษา ที่ได้ทำมาแล้ว พอสรุปได้ดังนี้

๑) ในปี พ.ศ. 2502 อ๋อง เยนถึ๊ ได้ทำการวิจัยเรื่อง "การพลศึกษาใน โรงเรียนมัธยมปัจจุบัน ในเขตเทศบาลนครกรุงเทพ" โดยการใช้แบบสอบถาม การ สัมภาษณ์ และการสังเกต ตลอดจนการสนทนากับนักเรียนและครูในระดับมัธยมศึกษา ซึ่งอยู่ในเขตเทศบาลนครกรุงเทพ จำนวน 9 โรงเรียน ประชากรที่ใช้ในการวิจัย ได้แก่ ครูพลศึกษา และนักเรียนทั้ง 9 โรงเรียน ผลการวิจัยพบว่า ครูและนักเรียนมี ความสนใจต่อวิชาพลศึกษา เป็นอย่างยิ่ง แต่การกำ เนิดการและการบริหารค่านพลศึกษา ยังไม่ได้ผลดีเท่าที่ควร เพราะโรงเรียนส่วนมากยังขาดบุคลากรทางค่านพลศึกษา ขาด อุปกรณ์ ขาดสถานที่ ขาดเครื่องอ่านวยความสะดวกต่าง ๆ ตลอดจนการบริหารงานทาง ค่านพลศึกษา ยังไม่ดีพอ¹

๒) ในปี พ.ศ. 2506 ทองสุข รัตนตรัยวงศ์ ได้ทำการวิจัยเรื่อง "ปัญหาการ จัดกิจกรรม เสริมหลักสูตรชั้นมัธยมศึกษาตอนปลายในโรงเรียนจังหวัดพระนคร-ธนบุรี" โดยการใช้แบบสอบถามครูและนักเรียน ซึ่งแบบสอบถามได้แบ่งถามครู จำนวน 100 คน และนักเรียน จำนวน 500 คน จากการสุ่มตัวอย่างมา 10 โรงเรียน ผลการวิจัย ครั้งนี้พบว่า ในส่วนที่เกี่ยวกับการพลศึกษานั้น การแข่งขันกีฬาระหว่างโรงเรียน ส่วนใหญ่ มุ่งหวังเอาชนะ เพื่อชื่อเสียงของโรงเรียนเท่านั้น มิได้มุ่งหวังเพื่อเชื่อมความสัมพันธ์ หรือ

¹ อ๋อง เยนถึ๊, "การศึกษาในโรงเรียนมัธยมปัจจุบันในเขตเทศบาลนครกรุงเทพ" (วิทยานิพนธ์ครุศาสตร์บัณฑิต คณะครุศาสตร์ จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย, 2502).

เพื่อประโยชน์จากคำรึกษาแต่อย่างใด นอกจากนั้นการแข่งขันกีฬายังเป็นสาเหตุของการทะเลาะวิวาทกันอีกด้วย¹

／ ในปี พ.ศ. 2508 กัลยา บุญเศรษฐ ได้ทำการวิจัยเรื่อง "การสำรวจความคิดเห็นของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาตอนต้น โรงเรียนรัฐบาลในจังหวัดพระนคร-ธนบุรี ที่มีต่อการเรียนวิชาพลศึกษา" โดยการใช้แบบสอบถามนักเรียน 3 กลุ่ม คือ กลุ่มนักเรียนที่เรียนดี นักเรียนที่เรียนปานกลาง และนักเรียนที่เรียนอ่อน จำนวน 675 คน ผลของการวิจัยพบว่า

1. กีฬากลางแจ้งที่นักเรียนสนใจมากที่สุดได้แก่ ฟุตบอล วอลเลย์บอล กรีฑา ว่ายน้ำ ส่วนกีฬาในร่มได้แก่ แบดมินตัน เทเบิลเทนนิส มวย หมากลูก หมากฮอส หวงซามตาชาย และการกระโดดเชือก

2. นักเรียนต้องการให้โรงเรียนจัดเครื่องอำนวยความสะดวกต่าง ๆ ในการเรียนวิชาพลศึกษาให้คือ ห้องเปลี่ยนเครื่องแต่งตัว ตู้เก็บเครื่องแต่งตัว ห้องเก็บอุปกรณ์พลศึกษา ห้องพยาบาล ห้องน้ำ ที่คั้นน้ำ ที่ล้างมือ และสิ่งอื่น ๆ ที่ช่วยส่งเสริมการเรียนพลศึกษาให้ได้ผลดียิ่งขึ้น

3. กิจกรรมทางพลศึกษาที่โรงเรียนจัดสอน ได้แก่ ฟุตบอล วอลเลย์บอล แอคนบอล กรีฑา เนตบอล มวย บิมนาสติกส์ แบดมินตัน ยูโด กิจกรรมเข้าจังหวะ นักเรียนเห็นว่าทางโรงเรียนควรจัดการแข่งขันกีฬาเป็นประจำ²

¹ทองสุข รัตนศรีวงศ์, "ปัญหาการจัดกิจกรรมเสริมหลักสูตรมัธยมศึกษาตอนปลายในโรงเรียนจังหวัดพระนคร-ธนบุรี" (วิทยานิพนธ์ครุศาสตร์บัณฑิต คณะครุศาสตร์ จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย, 2506).

²กัลยา บุญเศรษฐ, "การสำรวจความคิดเห็นของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาตอนต้นของโรงเรียนรัฐบาลในจังหวัดพระนคร-ธนบุรี ที่มีต่อการเรียนวิชาพลศึกษา" (วิทยานิพนธ์ครุศาสตร์บัณฑิต คณะครุศาสตร์ จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย, 2508).

ในปี พ.ศ. 2510 กุลยา เบญจกาญจน์ ได้ทำการวิจัยเรื่อง "การสำรวจทัศนคติของนักเรียนโรงเรียนสตรีวิทยาในชั้นมัธยมศึกษาตอนต้น ที่มีต่อกิจกรรมกีฬาในโรงเรียน" โดยการใช้แบบสอบถามให้นักเรียนโรงเรียนสตรีวิทยา ชั้นมัธยมศึกษาตอนต้น จำนวน 240 คน ตอบแบบสอบถาม ผลของการวิจัยพบว่า นักเรียนชอบและสนใจกีฬาทุกประเภท การจัดกิจกรรมกีฬาประเภทต่าง ๆ อยู่ในชั้นที่พอสมควร นักเรียน ครู และผู้บริหารส่วนมากให้ความร่วมมือและสนับสนุนในการจัดกิจกรรมพลศึกษา ฝ่ายสวัสดิการและครูฝึกกีฬาเอาใจใส่ต่อนักเรียนเป็นอย่างดี ผลที่ได้จากการแข่งขันกีฬาคือ ก่อให้เกิดความสามัคคี ส่วนผลเสียที่คิดตามมาก็คือ นักเรียนไม่มีเวลาทำที่บ้าน และต้องกลับบ้านเย็น¹

ในปี พ.ศ. 2511 อนันต์ อัทธู ได้ทำการวิจัยเรื่อง "การศึกษาประมวลการสอนและปัญหาการสอนวิชาพลศึกษาในชั้นมัธยมศึกษาตอนต้น ของโรงเรียนรัฐบาลในภาคการศึกษา 1" โดยใช้แบบสอบถาม ถามครูใหญ่ อาจารย์ใหญ่ และครูผู้สอนวิชาพลศึกษาในโรงเรียนรัฐบาล สังกัดกรมวิสามัญศึกษา ในภาคการศึกษา 1 จำนวน 99 โรงเรียน ผลการวิจัยพบว่า การสอนวิชาพลศึกษาในโรงเรียนส่วนใหญ่เน้นการเสริมสร้างสมรรถภาพทางกายของนักเรียนให้มีความแข็งแรง กิจกรรมที่นิยมสอนกันมาก คือ กายบริหาร การแข่งขันกีฬาภายในโรงเรียน ใ้เน้นในเรื่องความสามัคคี การแข่งขันกีฬาระหว่างโรงเรียน เน้นในเรื่องกฎ กติกา กีฬาที่นิยมกันมากคือ บาสเกตบอล โรงเรียนยังขาดบุคลากรทางค่านพลศึกษา อุปกรณ์การสอน สถานที่เล่นและฝึกกีฬา ตลอดจนเครื่องอำนวยความสะดวกอื่น ๆ เช่น ที่ค้ำน้ำ ที่ล้างมือ หองน้ำ หองส้วม ยังมีไม่พอกับ

¹ กุลยา เบญจกาญจน์, "การสำรวจทัศนคติของนักเรียนสตรีวิทยาในชั้นมัธยมศึกษาตอนต้น ที่มีต่อกีฬาในโรงเรียน" (วิทยานิพนธ์ครุศาสตรบัณฑิต คณะครุศาสตร์ จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย, 2510).

จำนวนนักเรียน¹

ในปี พ.ศ. 2513 มีชัย คุณาธุณี ได้ทำการวิจัยเรื่อง "ปัญหาเกี่ยวกับการใช้อุปกรณ์การสอนวิชาพลศึกษาในโรงเรียนราษฎร์ระดับมัธยมศึกษาตอนต้น ในจังหวัดพระนคร" โดยการใช้แบบสอบถาม ตามโรงเรียนราษฎร์ ซึ่งสุ่มตัวอย่างจากจังหวัดพระนคร จำนวน 76 โรงเรียน แบ่งเป็นโรงเรียนชายและโรงเรียนหญิงประเภทละ 20 โรงเรียน และโรงเรียนสหศึกษา 36 โรงเรียน ผลการวิจัยพบว่า

1. ครูพลศึกษาในโรงเรียนราษฎร์ ในจังหวัดพระนครยังมีไม่พอ
2. โรงเรียนราษฎร์ส่วนใหญ่มีสถานที่กลางแจ้ง และมีสนามคอนกรีตเป็นส่วนใหญ่ รองลงมาคือสนามดิน และสนามหญ้า
3. ปัญหาที่เกิดจากสนามและสถานที่ในการจัดกิจกรรมทางพลศึกษาก็คือ สนามแคบ สนามอยู่ใกล้นักเรียน ทำให้เกิดเสียงรบกวน เวลาเรียนในฤดูฝนน้ำท่วมสนาม
4. ปัญหาเกี่ยวกับการใช้อุปกรณ์การสอนวิชาพลศึกษาก็คือ อุปกรณ์ไม่พอกับจำนวนนักเรียน สถานที่และสนามมีไม่พอเพียงพอต่อการจัดกิจกรรมทางพลศึกษา นักเรียนไม่ช่วยกันระวังรักษาอุปกรณ์
5. ครูพลศึกษาส่วนใหญ่มีความรู้เกี่ยวกับการใช้วัสดุอุปกรณ์ในการสอนวิชาพลศึกษา แต่โรงเรียนไม่ค่อยมีอุปกรณ์เหล่านี้ให้ใช้เท่าที่ควร
6. ครูพลศึกษาต้องการอุปกรณ์การสอน ต้องการห้องเก็บอุปกรณ์ ต้องการเจ้าหน้าที่ดูแล ซ่อมแซมอุปกรณ์ ต้องการใช้วัสดุอุปกรณ์ในการสอนวิชาพลศึกษา และต้องการให้ผู้บริหารเห็นความสำคัญของพลศึกษาให้มากยิ่งขึ้น²

¹อนันต์ อัครฐู, "การศึกษาระยะผลการสอนและปัญหาการสอนวิชาพลศึกษา ในชั้นมัธยมศึกษาตอนต้นของโรงเรียนรัฐบาล ในภาคการศึกษา 1" (วิทยานิพนธ์ปริญญา มหาบัณฑิต แผนกวิชาวิจัยการศึกษา บัณฑิตวิทยาลัย จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย, 2511).

²มีชัย คุณาธุณี, "ปัญหาเกี่ยวกับการใช้อุปกรณ์การสอนวิชาพลศึกษาใน โรงเรียนราษฎร์ระดับมัธยมศึกษาตอนต้นในจังหวัดพระนคร" (วิทยานิพนธ์ปริญญา มหาบัณฑิต แผนกวิชามัธยมศึกษา บัณฑิตวิทยาลัย จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย, 2513).

ในปี พ.ศ. 2514 เสงี่ยม พรหมบุญพงศ์ ได้ทำการวิจัยเรื่อง "ปัญหาการใช้หลักสูตรวิชาพลศึกษาประโยคมัธยมศึกษาตอนต้น ฉบับพุทธศักราช 2503" โดยใช้แบบสอบถาม ถามครูใหญ่ และอาจารย์ใหญ่ และครูพลศึกษา ทั้งในส่วนกลางและส่วนภูมิภาค จำนวน 490 โรงเรียน ผลการวิจัยพบว่า ครูพลศึกษาที่มีวุฒิปริญญาครูพลศึกษานอกจากสอนวิชาพลศึกษาแล้วยังสอนวิชาอื่น ๆ อีก และช่วยทำงานพิเศษอื่น ๆ ด้วย ครูใหญ่ อาจารย์ใหญ่ และครูพลศึกษา เห็นว่าความมุ่งหมายในหลักสูตรวิชาพลศึกษามัธยมศึกษาตอนต้นนั้น โรงเรียนได้จัดสอนครบตามที่ระบุไว้ อุปกรณ์การสอนและเครื่องอำนวยความสะดวกต่าง ๆ นั้นยังไม่เพียงพอ¹

ในปี พ.ศ. 2518 และ พ.ศ. 2519 ได้มีการทำวิจัยเกี่ยวกับปัญหาการใช้หลักสูตรพลศึกษาของครูพลศึกษามัธยมศึกษาในเขตการศึกษาต่าง ๆ ของนิสิตปริญญาโท ภาควิชาพลศึกษา จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย โดยทำการศึกษาปัญหาของครูพลศึกษามัธยมศึกษาตอนปลาย ฉบับปี พ.ศ. 2518 ของโรงเรียนรัฐบาลในเขตการศึกษาต่าง ๆ ของประเทศไทย รวม 10 เขต ซึ่งผลการวิจัยต่าง ๆ จะได้นำเสนอต่อไป

การวิจัยเกี่ยวกับปัญหาการใช้หลักสูตรของครูพลศึกษามัธยมศึกษาตอนปลาย ฉบับปี พ.ศ. 2518 ทวีพงษ์ กลิ่นหอม ได้ทำการวิจัยเรื่อง "ปัญหาของครูพลศึกษามัธยมศึกษาตอนปลาย ฉบับปี พ.ศ. 2518 ของโรงเรียนรัฐบาล ในเขตการศึกษา 1 มีความมุ่งหมายที่จะศึกษาปัญหาของครูพลศึกษามัธยมศึกษาตอนปลาย ฉบับปี พ.ศ. 2518 ของโรงเรียนรัฐบาลในเขตการศึกษา 1 โดยใช้แบบสอบถาม ถามครูพลศึกษามัธยมศึกษา จำนวน 30 คน พบว่า ควรแยกหมวดวิชาพลศึกษา สุขศึกษา และจุดมุ่งหมายของวิชาทั้งสองออก

¹ เสงี่ยม พรหมบุญพงศ์, "ปัญหาการใช้หลักสูตรวิชาพลศึกษาประโยคมัธยมศึกษาตอนต้น ฉบับพุทธศักราช 2503" (วิทยานิพนธ์ปริญญาโท ภาควิชาพลศึกษา บัณฑิตวิทยาลัย จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย, 2514).

จากกัน เนื้อหาวิชาสุขศึกษามีมาก แต่กำหนดเวลาเรียนไว้น้อย โรงเรียนเตรียมบุคลากร คู่มือหลักสูตรและประมวลการสอนยังไม่พร้อม เนื้อหาวิชาพลศึกษาที่เป็นวิชาบังคับยังไม่เหมาะสม จุดประสงค์ของหลักสูตรสามารถนำไปปฏิบัติได้ เนื้อหาวิชาพลศึกษาเหมาะสมกับเวลาเรียน การวัดและประเมินผลโรงเรียนใช้เกณฑ์ของโรงเรียน ซึ่งสอดคล้องกับเกณฑ์ที่กรมพลศึกษาเสนอแนะไว้¹

สมศักดิ์ ศิริอนันต์ ได้ทำการวิจัยเรื่อง "ปัญหาของครูพลานามัยเกี่ยวกับการใช้หลักสูตรหมวดวิชาพลานามัยประโยคมัธยมศึกษาตอนปลาย ฦบปี พ.ศ. 2518 ของโรงเรียนรัฐบาลในเขตการศึกษา 3" การวิจัยมีความมุ่งหมายเพื่อศึกษาปัญหาของครูพลานามัยในการใช้หลักสูตรวิชาพลานามัยประโยคมัธยมศึกษาตอนปลาย ฦบปี พ.ศ. 2518 ของโรงเรียนรัฐบาลในเขตการศึกษา 3 โดยใช้แบบสอบถาม ฦบครูพลานามัยจำนวน 23 คน พบว่า ฦบรแยกวิชาพลศึกษา สุขศึกษาและจุดมุ่งหมายของทั้งสองวิชาออกจากกัน โรงเรียนยังไม่พร้อมในการเตรียมบุคลากร คู่มือหลักสูตรและประมวลการสอน เนื้อหาวิชาพลศึกษาที่กำหนดให้เป็นวิชาบังคับยังไม่เหมาะสม เกณฑ์การวัดและประเมินผลที่กรมพลศึกษาได้แนะนำไว้มีความเหมาะสมแล้ว จุดประสงค์ของหลักสูตรมีความเหมาะสมแล้ว²

¹ทวีพงษ์ กลิ่นหอม, "ปัญหาของครูพลานามัยเกี่ยวกับการใช้หลักสูตรหมวดวิชาพลานามัยประโยคมัธยมศึกษาตอนปลาย ฦบปี พ.ศ. 2518 ของโรงเรียนรัฐบาลในเขตการศึกษา 1" (วิทยานิพนธ์ปริญญาโทบัณฑิต แผนกวิชาพลศึกษา บัณฑิตวิทยาลัย จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย, 2518).

²สมศักดิ์ ศิริอนันต์, "ปัญหาของครูพลานามัยเกี่ยวกับการใช้หลักสูตรหมวดวิชาพลานามัยประโยคมัธยมศึกษาตอนปลาย ฦบปี พ.ศ. 2518 ของโรงเรียนรัฐบาลในเขตการศึกษา 3" (วิทยานิพนธ์ปริญญาโทบัณฑิต แผนกวิชาพลศึกษา บัณฑิตวิทยาลัย จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย, 2518).

ศรีรัตน์ เสลา ได้ทำการวิจัยเรื่อง "ปัญหาของครูพลานามัยเกี่ยวกับการใช้หลักสูตรหมวดวิชาพลานามัยประโยชน์มัธยมศึกษาตอนปลาย ฉบับปี พ.ศ. 2518 ของโรงเรียนรัฐบาลในเขตการศึกษา 6" มีความมุ่งหมายเพื่อศึกษาปัญหาของครูพลานามัยเกี่ยวกับการใช้หลักสูตรหมวดวิชาพลานามัยประโยชน์มัธยมศึกษาตอนปลาย ฉบับปี พ.ศ. 2518 ของโรงเรียนรัฐบาลในเขตการศึกษา 6 โดยใช้แบบสอบถาม ถามครูพลานามัย จำนวน 28 คน พบว่า ครูพลานามัยส่วนมากต้องสอนทั้งระดับมัธยมศึกษาตอนต้น และตอนปลาย โรงเรียนส่วนใหญ่ขาดอุปกรณ์และสิ่งอำนวยความสะดวก คู่มือหลักสูตรและประมวลการสอน การกำหนดวิชาบังคับในหลักสูตรไม่เหมาะสมกับสภาพความพร้อมของโรงเรียน ครูพลานามัยส่วนใหญ่มีความเห็นว่าจุดประสงค์ของหลักสูตรนั้น เกิดประโยชน์แก่นักเรียนจริง และสามารถปฏิบัติได้ เนื้อหาวิชาในหลักสูตรเหมาะสมอยู่แล้ว แต่บางโรงเรียนไม่สามารถจัดสอนวิชาบังคับในหลักสูตรได้ เพราะบุคลากร อุปกรณ์ และสถานที่ของโรงเรียนยังไม่พร้อม¹

ซัชชัย โกมารทัต ได้ทำการวิจัยเรื่อง "ปัญหาของครูพลานามัยเกี่ยวกับการใช้หลักสูตรหมวดวิชาพลานามัยประโยชน์มัธยมศึกษาตอนปลาย ฉบับปี พ.ศ. 2518 ของโรงเรียนรัฐบาลในเขตการศึกษา 8" มีความมุ่งหมายที่จะศึกษาปัญหาของครูพลานามัยประโยชน์มัธยมศึกษาตอนปลาย ฉบับปี พ.ศ. 2518 ของโรงเรียนรัฐบาลในเขตการศึกษา 8 โดยใช้แบบสอบถาม ถามครูพลานามัยทุกคนที่สอนในระดับมัธยมศึกษาตอนปลายของโรงเรียนรัฐบาลทุกโรงเรียนในเขตการศึกษา 8 ซึ่งเป็นโรงเรียนสหศึกษาทั้งหมด จำนวน 20 โรงเรียน รวมประชากร 38 คน พบว่า ครูพลานามัยที่สอนในระดับมัธยมศึกษาตอนปลาย มีวุฒิต่ำกว่าระดับปริญญาตรี ทำหน้าที่สอนทั้งระดับมัธยมศึกษาตอนต้นและตอนปลาย และสอนทั้งวิชาพลศึกษาและสุขศึกษา โรงเรียนส่วนมากขาดครูพลานามัย

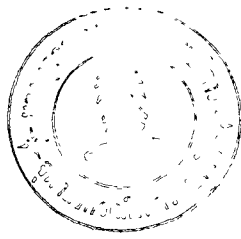
¹ศรีรัตน์ เสลา, "ปัญหาของครูพลานามัยเกี่ยวกับการใช้หลักสูตรหมวดวิชาพลานามัยประโยชน์มัธยมศึกษาตอนปลาย ฉบับปี พ.ศ. 2518 ของโรงเรียนรัฐบาล ในเขตการศึกษา 6" (วิทยานิพนธ์ปริญญาโทบัณฑิต แผนกวิชาพลศึกษา บัณฑิตวิทยาลัย จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย, 2518).

เอกสาร คู่มือหลักสูตร และหนังสือประกอบการเรียนการสอน ศึกษานิเทศก์ให้ความช่วยเหลือครูพลานามัยเกี่ยวกับการใช้หลักสูตรน้อยมาก จุดประสงค์ของหลักสูตรมีความเหมาะสมคือ เนื้อหาวิชาพลศึกษาที่เป็นวิชาบังคับในหลักสูตรไม่เหมาะสมกับสภาพของนักเรียน ครู และโรงเรียน ส่วนเนื้อหาวิชาสุขศึกษามีความเหมาะสมแล้ว อุปกรณ์และสิ่งอำนวยความสะดวกในการสอนยังมีไม่เพียงพอ การวัดและประเมินผลวิชาพลานามัยโรงเรียนส่วนใหญ่ปฏิบัติตามเกณฑ์ที่กำหนดไว้ในหลักสูตร¹

วิสูตร กองจินดา ได้ทำการวิจัยเรื่อง "ปัญหาของครูพลานามัยเกี่ยวกับการใช้หลักสูตรหมวดวิชาพลานามัยประโยคมัธยมศึกษาตอนปลาย ฉบับปี พ.ศ. 2518 ของโรงเรียนรัฐบาลในเขตการศึกษา 12" การวิจัยนี้มีความมุ่งหมายเพื่อศึกษาปัญหาของครูพลานามัยเกี่ยวกับการใช้หลักสูตรหมวดวิชาพลานามัยประโยคมัธยมศึกษาตอนปลาย ฉบับปี พ.ศ. 2518 ของโรงเรียนรัฐบาลในเขตการศึกษา 12 โดยใช้แบบสอบถาม ตามครูพลานามัย จำนวน 28 คน ผลการวิจัยพบว่า ครูพลานามัยที่สอนอยู่ในระดับมัธยมศึกษาตอนปลายยังมีไม่เพียงพอ ส่วนมากสอนทั้งระดับมัธยมศึกษาตอนต้นและตอนปลาย โรงเรียนส่วนใหญ่ขาดคู่มือหลักสูตร คำราประกอบกรเรียน จุดประสงค์ของหลักสูตรมีความเหมาะสมแล้ว เนื้อหาวิชาพลศึกษาในหลักสูตรภาควิชาบังคับยังไม่เหมาะสมกับสภาพของโรงเรียน และนักเรียน อุปกรณ์และสิ่งอำนวยความสะดวกในการสอนวิชาพลศึกษาส่วนมากมีเพียงพอ โรงเรียนส่วนใหญ่ใช้เกณฑ์การวัดและประเมินผลของกลุ่มโรงเรียน²

¹ ชัชชัย โกมารทัต, "ปัญหาของครูพลานามัยเกี่ยวกับการใช้หลักสูตรหมวดวิชาพลานามัยประโยคมัธยมศึกษาตอนปลาย ฉบับปี พ.ศ. 2518 ของโรงเรียนรัฐบาล ในเขตการศึกษา 8" (วิทยานิพนธ์ปริญญาโทมหาบัณฑิต แผนกวิชาพลศึกษา บัณฑิตวิทยาลัย จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย, 2518).

² วิสูตร กองจินดา, "ปัญหาของครูพลานามัยเกี่ยวกับการใช้หลักสูตรหมวดวิชาพลานามัยประโยคมัธยมศึกษาตอนปลาย ฉบับปี พ.ศ. 2518 ของโรงเรียนรัฐบาล ในเขตการศึกษา 12" (วิทยานิพนธ์ปริญญาโทมหาบัณฑิต แผนกวิชาพลศึกษา บัณฑิตวิทยาลัย จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย, 2518).

การวิจัยเกี่ยวกับปัญหาการใช้หลักสูตรของครูพลานามัยในปี พ.ศ. 2519 นภพร ทศน์ยนา ได้ทำการวิจัยเรื่อง "ปัญหาของครูพลานามัยเกี่ยวกับการใช้หลักสูตร หมายวิชาพลานามัยประโยคมัธยมศึกษาตอนปลาย ฉบับปี พ.ศ. 2518 ของโรงเรียน รัฐบาล ในเขตการศึกษา 5" การวิจัยมีความมุ่งหมายเพื่อศึกษาปัญหาของครูพลานามัย เกี่ยวกับการใช้หลักสูตรหมายวิชาพลานามัยประโยคมัธยมศึกษาตอนปลาย ฉบับปี พ.ศ. 2518 ของโรงเรียนรัฐบาล ในเขตการศึกษา 5 โดยใช้แบบสอบถาม ถามครูพลานามัย จำนวน 30 คน พบว่า โรงเรียนส่วนใหญ่มีครูพลานามัยไม่เพียงพอ ขาดตำรา คู่มือหลักสูตร ประมวลการสอน อุปกรณ์ และสิ่งอำนวยความสะดวกในการเรียนการสอนวิชา พลานามัย จุดประสงค์ของหลักสูตรมีความเหมาะสมดีแล้ว ครูส่วนมากประสบปัญหา มากในการสอนวิชาพลศึกษา เนื่องจากวิชาบังคับไม่เหมาะสมกับสภาพแวดล้อมของท้องถิ่น สภาพของนักเรียนและอุปกรณ์ ตลอดจนสิ่งอำนวยความสะดวกในการเรียนการสอนไม่ เพียงพอ ครูพลานามัยส่วนมากใช้เกณฑ์ในการให้คะแนนในกันต่าง ๆ ตามที่กรมพลศึกษา แนะนำ¹

พิศมัย เคนดวงบริพันธ์ ได้ทำการวิจัยเรื่อง "ปัญหาของครูพลานามัยเกี่ยวกับการใช้หลักสูตรหมายวิชาพลานามัยประโยคมัธยมศึกษาตอนปลาย ฉบับปี พ.ศ. 2518 ของโรงเรียนรัฐบาลในเขตการศึกษา 7" การวิจัยมีความมุ่งหมายเพื่อศึกษาปัญหาของ ครูพลานามัยเกี่ยวกับการใช้หลักสูตรหมายวิชาพลานามัยประโยคมัธยมศึกษาตอนปลาย ฉบับปี พ.ศ. 2518 ของโรงเรียนรัฐบาลในเขตการศึกษา 7 โดยใช้แบบสอบถาม ถามครูพลานามัย จำนวน 28 คน พบว่า ครูพลานามัยส่วนใหญ่สอนทั้งระดับมัธยมศึกษา ตอนต้นและตอนปลาย และสอนทั้งวิชาพลศึกษาและสุขศึกษา โรงเรียนส่วนมากยังขาดคู่มือ หลักสูตร ประมวลการสอนและตำราอยู่อีกมาก จุดประสงค์ของหลักสูตรเหมาะสมดีแล้ว

¹นภพร ทศน์ยนา, "ปัญหาของครูพลานามัยเกี่ยวกับการใช้หลักสูตรหมายวิชาพลานามัยประโยคมัธยมศึกษาตอนปลาย ฉบับปี พ.ศ. 2518 ของโรงเรียนรัฐบาล ในเขตการศึกษา 5" (วิทยานิพนธ์ปริญญาโทมหาบัณฑิต แผนกวิชาพลศึกษา บัณฑิตวิทยาลัย จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย, 2519).

วิชาบังคับในวิชาพลศึกษายังมีไม่เพียงพอ การวัดและประเมินผลที่กรมพลศึกษาได้แนะนำไว้มีความเหมาะสมก็แล้ว และโรงเรียนใช้เกณฑ์นี้อยู่แล้ว¹

ธีระ ศรีแก้ว ได้ทำการวิจัยเรื่อง "ปัญหาของครูพลานามัยเกี่ยวกับการใช้หลักสูตรหมวดวิชาพลานามัยประโยคมัธยมศึกษาตอนปลาย ฉบับปี พ.ศ. 2518 ของโรงเรียนรัฐบาลในเขตการศึกษา 9" การวิจัยมีความมุ่งหมายเพื่อที่จะศึกษาปัญหาของครูพลานามัยในการใช้หลักสูตรวิชาพลานามัยประโยคมัธยมศึกษาตอนปลาย ฉบับปี พ.ศ. 2518 ของโรงเรียนรัฐบาล ในเขตการศึกษา 9 โดยใช้แบบสอบถาม จากครูพลานามัยจำนวน 22 คน พบว่า ครูพลานามัยส่วนมากสอนทั้งระดับมัธยมศึกษาตอนต้นและตอนปลาย และต้องสอนทั้งวิชาพลศึกษาและสุขศึกษา ครูมีความเห็นว่าควรแยกวิชาพลศึกษาและสุขศึกษาทั้งเนื้อหาและจุดมุ่งหมายออกจากกัน โรงเรียนยังไม่พร้อมในการเตรียมคู่มือหลักสูตรและประมวลการสอน เนื้อหาวิชาบังคับวิชาพลศึกษายังไม่เหมาะสม เกณฑ์การวัดและประเมินผลที่กรมพลศึกษาได้แนะนำไว้มีความเหมาะสมก็แล้ว แต่โรงเรียนใช้เกณฑ์ของกลุ่มโรงเรียน จุดประสงค์ของหลักสูตรมีความเหมาะสมก็แล้ว²

จันทร์ นองศรี ได้ทำการวิจัยเรื่อง "ปัญหาของครูพลานามัยเกี่ยวกับการใช้หลักสูตรหมวดวิชาพลานามัยประโยคมัธยมศึกษาตอนปลาย ฉบับปี พ.ศ. 2518 ของโรงเรียนรัฐบาลในเขตการศึกษา 10" การวิจัยมีความมุ่งหมายเพื่อศึกษาปัญหาของครูพลานามัย

¹พิศมัย เคนดวงบริพันธ์, "ปัญหาของครูพลานามัยเกี่ยวกับการใช้หลักสูตรหมวดวิชาพลานามัยประโยคมัธยมศึกษาตอนปลาย ฉบับปี พ.ศ. 2518 ของโรงเรียนรัฐบาลในเขตการศึกษา 7" (วิทยานิพนธ์ปริญญาโทศึกษาศาสตร์ แผนกวิชาพลศึกษา บัณฑิตวิทยาลัย จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย, 2519).

²ธีระ ศรีแก้ว, "ปัญหาของครูพลานามัยเกี่ยวกับการใช้หลักสูตรหมวดวิชาพลานามัยประโยคมัธยมศึกษาตอนปลาย ฉบับปี พ.ศ. 2518 ของโรงเรียนรัฐบาล ในเขตการศึกษา 9" (วิทยานิพนธ์ปริญญาโทศึกษาศาสตร์ แผนกวิชาพลศึกษา บัณฑิตวิทยาลัย จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย, 2519).

เกี่ยวกับการใช้หลักสูตรหมวดวิชาพละศึกษาระดับมัธยมศึกษาตอนปลาย ฉบับปี พ.ศ. 2518 ของโรงเรียนรัฐบาล ในเขตการศึกษา 10 โดยใช้แบบสอบถาม ถามครูพละศึกษามัธยม จำนวน 27 คน พบว่า ครูสอนวิชาพละศึกษามัธยมไม่เพียงพอ และต้องสอนทั้งระดับมัธยมศึกษาตอนต้นและตอนปลาย โรงเรียนส่วนใหญ่ขาดคู่มือ หลักสูตร ตำราอีกมาก ผู้บริหาร และครูผู้สอนเห็นว่า จุดประสงค์ของหลักสูตรมีความเหมาะสมดี เนื้อหาวิชาบังคับวิชาพลศึกษานั้นยังไม่เหมาะสม อุปสรรคการสอนวิชาพลศึกษามีเพียงพอ โรงเรียนใช้เกณฑ์การวัดและประเมินผลของกลุ่มโรงเรียน¹

สุรศักดิ์ สุริยะ ใ้ทำการวิจัยเรื่อง "ปัญหาของครูพละศึกษามัธยมศึกษาเกี่ยวกับการใช้หลักสูตรหมวดวิชาพละศึกษาระดับมัธยมศึกษาตอนปลาย ฉบับปี พ.ศ. 2518 ของโรงเรียนรัฐบาลในเขตการศึกษา 11" การวิจัยนี้มีความมุ่งหมายที่จะศึกษาปัญหาของครูพละศึกษามัธยมศึกษาเกี่ยวกับการใช้หลักสูตรหมวดวิชาพละศึกษาระดับมัธยมศึกษาตอนปลาย ฉบับปี พ.ศ. 2518 ของโรงเรียนรัฐบาลในเขตการศึกษา 11 โดยส่งแบบสอบถาม ถามครูพละศึกษามัธยมศึกษาที่สอนในระดับมัธยมศึกษาตอนปลายในเขตการศึกษา 11 จำนวน 16 คน พบว่า ครูพละศึกษามัธยมศึกษาส่วนมากมีวุฒิต่ำกว่าปริญญาตรี สอนทั้งวิชาพลศึกษาและสุขศึกษา และต้องสอนทั้งระดับมัธยมศึกษาตอนต้นและตอนปลาย โรงเรียนส่วนมากขาดครูพละศึกษามัธยมศึกษา คู่มือหลักสูตร และหนังสือประกอบการเรียน ศึกษานี้เทศก์ให้ความช่วยเหลือครูพละศึกษามัธยมศึกษาเกี่ยวกับการใช้หลักสูตรน้อยมาก จุดประสงค์ของหลักสูตรเหมาะสมดี วิชาบังคับในวิชาพลศึกษายังไม่เหมาะสม เนื้อหาวิชาทั้งพลศึกษาและสุขศึกษามีความเหมาะสมกับเวลาเรียน อุปกรณ์และสิ่งอำนวยความสะดวกในการสอนยังมีไม่เพียงพอ การวัดและประเมินผลที่กรมพลศึกษา

¹จันทร์ ผ่องศรี, "ปัญหาของครูพละศึกษามัธยมศึกษาเกี่ยวกับการใช้หลักสูตรหมวดวิชาพละศึกษาระดับมัธยมศึกษาตอนปลาย ฉบับปี พ.ศ. 2518 ของโรงเรียนรัฐบาล ในเขตการศึกษา 10" (วิทยานิพนธ์ปริญญาโทบัณฑิตศึกษาด้านศึกษาศาสตร์ วิทยาลัย จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย, 2519).

ได้แนะนำไว้มีความเหมาะสมแล้ว และโรงเรียนได้ใช้เกณฑ์¹

๙ ในปี พ.ศ. 2522 คณะวิจัยหลักสูตรกระบวนการเรียนการสอนมัธยมศึกษา กองวิจัยทางการศึกษา กรมวิชาการ ได้ทำการวิจัยเรื่อง "การประเมินผลการใช้หลักสูตรมัธยมศึกษาตอนต้น พ.ศ. 2521 ในปีการศึกษา 2522" โดยสุ่มโรงเรียนมัธยมศึกษาทั่วประเทศ จำนวน 94 โรงเรียน เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย ได้แก่ แบบทดสอบความสัมฤทธิ์ผลทางการเรียน 5 วิชา คือ ภาษาไทย ภาษาอังกฤษ คณิตศาสตร์ วิทยาศาสตร์ และสังคมศึกษา แบบประเมินคุณภาพการเรียนรู้ของนักเรียนสำหรับครูผู้สอน และแบบประเมินความคิดเห็นของผู้บริหารโรงเรียนและครูผู้สอน เกี่ยวกับความพร้อม ปัญหาของการใช้หลักสูตร และคุณภาพของหลักสูตร ผลการวิจัยพบว่า นักเรียนส่วนน้อยบรรลุตามจุดประสงค์ของหลักสูตร ในขณะที่ครูและผู้บริหารให้ความเห็นว่า หลักสูตรนี้มีคุณค่าเหมาะสมแล้ว องค์ประกอบที่ทำให้การใช้หลักสูตรบรรลุผลน้อยกว่าที่ควร คือ โรงเรียนขาดความพร้อมทางวัสดุอุปกรณ์ และครูยังขาดความรู้และทักษะในการจัดกิจกรรมการเรียนการสอนรวมทั้งการวัดผลและประเมินผล²

ในปี พ.ศ. 2523 ทิพวัลย์ เรืองขจร ได้ทำการวิจัยเรื่อง "ปัญหาการใช้หลักสูตรมัธยมศึกษาตอนต้น พุทธศักราช 2521 วิชาพลศึกษาของโรงเรียนรัฐบาลในเขตการศึกษา 3" โดยใช้แบบสอบถาม ถามครูพลศึกษาที่สอนในโรงเรียนมัธยมศึกษาระดับ

¹สุรศักดิ์ สุรโยธี, "ปัญหาของครูพลศึกษามัธยมเกี่ยวกับการใช้หลักสูตรหมวดวิชาพลศึกษามัธยมศึกษาตอนปลาย ฉบับปี พ.ศ. 2518 ของโรงเรียนรัฐบาลในเขตการศึกษา 11" (วิทยานิพนธ์ปริญญาโทมหาบัณฑิต ศึกษาศาสตร์ บัณฑิตวิทยาลัย จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย, 2519).

²คณะวิจัยหลักสูตรกระบวนการเรียนการสอนมัธยมศึกษา, "การประเมินผลการใช้หลักสูตรมัธยมศึกษาตอนต้น พ.ศ. 2521 ในปีการศึกษา 2522" วารสารการวิจัยทางการศึกษา (มีนาคม 2523) : 82-87.

จังหวัดและอำเภอในเขตการศึกษา 3 จำนวน 143 คน ผลการวิจัยพบว่า ครูพลศึกษา มีปัญหามากในด้านการสอนให้บรรลุตามจุดประสงค์ของหลักสูตรมัธยมศึกษาตอนต้นใน วิชาตะกร้อ 1 ตะกร้อ 2 นอกจากนี้ ครูพลศึกษาในโรงเรียนระดับอำเภอยังมีปัญหา มากในด้านการสอนให้บรรลุจุดประสงค์ของวิชาบ๊อคยูน 1 และบ๊อคยูน 2 อีกด้วย¹

ในปี พ.ศ. 2524 ฐิติวรรณ ชวรัตน์ ได้ทำการวิจัยเรื่อง "ปัญหาการใช้ หลักสูตรมัธยมศึกษาตอนต้น พุทธศักราช 2521 วิชาพละศึกษา ในเขตกรุงเทพมหานคร" โดยใช้แบบสอบถามเป็นเครื่องมือในการวิจัย สอบถามครูพลศึกษาที่สอนในระดับมัธยมศึกษาตอนต้น ทั้งโรงเรียนรัฐบาลและโรงเรียนราษฎร์ จำนวน 189 คน ผลการวิจัย พบว่า ในความมุ่งหมายของหลักสูตร ครูพลศึกษา เห็นว่าเป็นความมุ่งหมายที่เหมาะสมดี แล้ว เนื้อหาวิชารายวิชาที่ประสบปัญหาในด้านการสอนมากคือ กระบี่ ทั้งนักเรียนไม่มีความสนใจในกิจกรรมที่เรียน และ เนื้อหาวิชามากเกินไป ในวิชาตะกร้อจะมีปัญหา มากเกี่ยวกับเนื้อหาไม่เหมาะสมกับระดับของนักเรียน และอาจารย์ไม่มีความถนัดในการสอน และในวิชาบ๊อคยูนจะมีปัญหา มากเกี่ยวกับ การไม่สามารถวัดและประเมินผลได้ทุกด้าน ครูพลศึกษาเห็นว่าวิชาที่ควรบรรจุอยู่ในหมวดวิชาบังคับคือ วอลเลย์บอล แบดมินตัน กิจกรรม เข้าจังหวะ ฟุตบอล และศิลปะป้องกันตัว นอกจากนี้โรงเรียนส่วนใหญ่ยังขาดความพร้อม ในเรื่องอุปกรณ์และสถานที่ โดยเฉพาะอย่างยิ่งวิชากรีฑา เทเบิลเทนนิส และบ๊อคยูน²

¹ทิพวัลย์ . เรื่องขจร, "ปัญหาการใช้หลักสูตรมัธยมศึกษาตอนต้น พุทธศักราช 2521 ในโรงเรียนรัฐบาล เขตการศึกษา 3" (วิทยานิพนธ์ปริญญาโทมหาบัณฑิต ภาควิชาพลศึกษา บัณฑิตวิทยาลัย จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย, 2523).

²ฐิติวรรณ ชวรัตน์, "ปัญหาการใช้หลักสูตรวิชาพลศึกษาระดับมัธยมศึกษาตอนต้น พุทธศักราช 2521 ในเขตกรุงเทพมหานคร" (วิทยานิพนธ์ปริญญาโทมหาบัณฑิต ภาควิชาพลศึกษา บัณฑิตวิทยาลัย จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย, 2524).

ในปี ค.ศ. 1955 เกรียร์สัน (Grierson) ได้ทำการวิจัยเรื่อง "ผลศึกษาในโรงเรียนระดับมัธยมศึกษาในรัฐอัลเบอร์ตา" โดยใช้แบบสอบถาม ถามครู ผลศึกษาในโรงเรียนมัธยมศึกษาของรัฐอัลเบอร์ตา จำนวน 74 โรงเรียน ผลการวิจัย พบว่า โรงเรียนส่วนใหญ่ไม่ได้ออกแบบการสอนไว้ ช่างแคลงสถานที่และเรื่องอำนวยความสะดวกในการสอน ชั่วโมงเรียนจัดไว้นานน้อยเพียงไร ขึ้นอยู่กับนโยบายของโรงเรียน¹

① ในปี ค.ศ. 1961 สวิช (Schwisch) ได้ทำการวิจัยเรื่อง "การประเมินผลโปรแกรมการฝึกหัดครูเกี่ยวกับวิชาพลานามัย โดยได้ข้อมูลมาจาก 3 ทาง ผลการวิจัยพบว่า ในโปรแกรมการฝึกหัดครู ตามที่ให้นักศึกษา เรียนวิชาพลานามัยเป็นวิชาบังคับ นั้น เป็นเครื่องช่วยให้นักเรียนมีความรู้ ความสามารถเพิ่มขึ้นเท่านั้น แต่มิได้ช่วยเหลือนักเรียนได้เพียงพอที่จะบรรลุถึงระดับความฉลาดตามวัตถุประสงค์ที่ใ้กว้างไว้²

๒) ในปี ค.ศ. 1963 คณะกรรมการสภาสุขภาพศึกษา พลศึกษา สันทนาการนานาชาติ (International Council of Health, Physical Education Recreation = ICHPER) ได้ทำการสำรวจเกี่ยวกับเรื่องพลศึกษาและเกมส์ในหลักสูตร โดยส่งแบบสอบถามไปยังสมาชิกของสมาคม จำนวน 106 ประเทศ ได้รับคืนมา 48 ประเทศ พบว่า ผู้ตอบเสนอปัญหาสำคัญ 2 ประการคือ

1. ความต้องการในค่านับบุคคลที่จะสอนวิชาพลศึกษา

¹Kenneth Grierson, "Physical Education in Alberta High School," The Alberta Journal of Education Research 3 (September 1955) : 34.

²Luther Clarence Schwisch, "An Evaluation of a Teacher Education Programs in Health and Physical Education," Dissertation Abstracts International 1 (July 1961) : 145-146-A.

2. ความต้องการในค่านสถานที่ที่จะใช้สอนวิชาพลศึกษา

ปัญหาที่รองลงมาคือ

1. ความต้องการในค่านอุปกรณ์
2. ความช่วยเหลือในค่านการเงิน
3. ความเข้าใจที่ถูกต้องของประชาชนต่อการพลศึกษา¹

ในปี ค.ศ. 1971 คอริ (Korri) ได้ทำการวิจัยเรื่อง "ปัญหาการสอนวิชาพลศึกษาในรัฐมินเนโซตา" โดยใช้แบบสอบถามถามครูที่สอนวิชาพลศึกษา พบว่าโรงเรียนส่วนใหญ่ขาดอุปกรณ์และเครื่องอำนวยความสะดวก จำนวนนักเรียนแต่ละชั้นมากเกินไป ไม่สามารถจัดกิจกรรมต่าง ๆ ตอบสนองความต้องการ และความถนัดของแต่ละบุคคลได้ ครูพลศึกษามีชั่วโมงสอนมากเกินไป ทำให้ไม่มีเวลาในการเตรียมการสอน²

ในปีเดียวกัน ซัวเรซ (Suarez) ได้ทำการวิจัยเรื่อง "การประเมินค่าโปรแกรมพลศึกษาในโรงเรียนรัฐบาเคอร์คัมมัชฌมศึกษาของรัฐเพอโตริโก" การวิจัยนี้มีความมุ่งหมายเพื่อเป็นการประเมินค่าโปรแกรมพลศึกษาในโรงเรียนมัธยมศึกษาของรัฐเพอโตริโก เกณฑ์มาตรฐานในการประเมินผลขึ้นอยู่กับพื้นฐาน 5 ประการคือ

1. การจัดดำเนินการ
2. ลักษณะของโปรแกรมและกิจกรรม

¹ICHPER, ICHPER Questionnaires Report Part I : "Physical Education and Games in The Curriculum," ICHPER (Washington D.C. 1963) : 36.

²Lea Jean Korri, "Instructional Problem Encountered by Women Physical Education Teachers and Their Relation to Teaching Competency as Expressed by Physical Education Majors in Minnesota," Dissertation Abstracts International 10 (April 1971) : 5181-A.

3. อุปกรณ์และเครื่องอำนวยความสะดวก
4. ข้อเสนอแนะในการเรียนรู้
5. ผลที่ได้รับจากการเรียนรู้

การวิจัยครั้งนี้ใช้แบบสำรวจและการสัมภาษณ์คณะครูผู้สอน เป็นรายบุคคล ผลการวิจัยปรากฏว่า โปรแกรมพลศึกษาของโรงเรียนมัธยมศึกษาในรัฐเปอโตริโก ยังต้องมีการปรับปรุงอีกมาก เพื่อการเรียนการสอนในปีปัจจุบันและอนาคต¹

ในปีเดียวกัน เบคเกอร์ (Becker) ได้ทำการวิจัยเรื่อง "การประเมินผลโปรแกรมพลศึกษาของนักเรียนชายในวิทยาลัยชุมชนรัฐโอเรกอน" โดยส่งแบบสอบถามไปยังครูพลศึกษา จำนวน 12 แห่ง ผลของการวิจัยพบว่า ครูพลศึกษาอยู่ในระดับดี การจัดโปรแกรมพลศึกษา การจัดกิจกรรมพลศึกษา ยังต้องได้รับการปรับปรุงอีกมาก อุปกรณ์ไม่เพียงพอ คุณวุฒิของผู้สอนวิชาพลศึกษาควรส่งเสริมให้มีการศึกษาสูงขึ้น²

¹Portedla Saurez, "An Evaluation of the Physical Education Programs in the Public Secondary Schools of Puerto Rico," Dissertation on Abstracts International (March 1975) : 5903-5909-A.

²Cherles Jacob Becker, "An Evaluation of Physical Education Programs for Men in Oregon Community College," Dissertation Abstracts International 10 (April 1971) : 5172-A.